

“சேவலோன் கலைகள்”

(Shaolin Arts)

யோகாசனமும் ஓகாசனமும்

12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி
ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்
அவர்கள் அருளிய

இந்து வேதம்

தமிழர்களின் இந்து வேத மதமான இந்து மதம்

தை மாத வெளியீடு (Feb 2016)
மெய்யான இந்துமத ஆண்டு 43,73,117

காணிக்கை ரூ.10/-

உள்ளூறை

1. சேவலோன் கலைகள்.
2. சித்தர்களின் யோகாசனப் பயிற்சிகள்.
3. யோகாசனம், ஓகாசனம் - வேறுபாடுகள்.
4. உடற்பயிற்சியே ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் வளர்ச்சி.
5. ஓகாசன யோகாசன நிலைகள்.
 - விண்ணும் மண்ணும் இணையும் ஓகாசன நிலை.
 - ஞானம் வழங்கும் ஆச்சாறிய நிலை.
 - பேரின்பப் பெருநிலை.
 - கற்றலும் கற்பித்தலும்.
 - பயிலுதலும் பயிற்றுவித்தலும்.
 - ஒதுதலும் ஒதுவித்தலும்.

சேவலோன் கலைகள் (SHAOLIN ARTS)

நாம் சமாதானம், அமைதி, வெறியுணர்வைத் தடுப்பது, வன்முறை நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பது என்ற பெயரால் உடல் ஓம்புவதற்கு, உடல் நலம் செழிப்பதற்கு, உடல் வலிமை பொலிவுறுவதற்கு, உடம்பிலுள்ள நரம்புகள், தசைகள், எலும்புகள் முதலியவைகள் பல்வேறு வகையானப் பயிற்சிகள் பெறும் வண்ணம் பதினெண் சித்தர்கள் படைத்து விட்டுச் சென்ற (Defence Arts) பாதுகாப்புக் கலைகள் அழிந்து, நலிந்து போகும் வண்ணம் செய்திருக்கின்றோம்.

இன்றைக்கு உலக விளையாட்டு அரங்கில் மல் யுத்தம், மற்போர், குத்துச் சண்டை, கராத்தே (கரத்தாண்டகம்), கோல் விளையாட்டு, வாள்வீச்சு, வேலோச்சு, பளு தூக்கி எறிதல் (Shot put), கதைப் போர், மடு (மான் கொம்பினால் விளையாடுவது) போன்றவைகள் மதித்துப் போற்றி வளர்க்கப் படுகின்றன, புகழப் படுகின்றன, கையாளப் படுகின்றன. ஆனால் இவற்றையெல்லாம் ஈன்றெடுத்த நாடு பாரதநாடு (அ) தென்னிந்தியா (அ) தமிழ்நாடு இவற்றை மறந்தும், மறுத்தும், துறந்தும் செயல்படுவது நல்லதா?

இந்து மதத்தின் பெயரால்தான் மேற்கூறிய எல்லா வகைக் கலைகளும் போற்றப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இன்றைக்கும் கூட கிராமங்களில் கோயில் திருவிழாக்களிலும், தனி மனித விழாக்களிலும், பிணச் சடங்குகளிலும் கம்பு விளையாட்டு, கத்திச் சண்டை, குத்துச் சண்டை, சுருள் கத்தி, மடு, வேல் வீச்சு முதலியவைகள் விளையாடப் படுகின்றன.

இந்து மதத்தில் முதல் யுகமான கீரன் உகத்தில் (கிரேதகா யுகம்) தேவகுமாரான முருகன் சேவல் கொடியை உடையவன்

ஆதலால் “**சேவலோன்**” எனக் குறிக்கப் படுகின்றான். இவன் தன்னுடைய போர் வீரர்களுக்குக் கற்றுத் தந்திருந்த போர்க்கலைகள்தான் **சேவலோன் கலைகள்** (Shaolin Arts) என்று சீனாவிலும், சப்பானிலும் வாழ்கின்றன. இன்றைய குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் அவர்கள் மேற்படி போர்க் கலைகளை வெறியுணர்வற்ற, இந்து மத நெறியுணர்வோடு ஓகாசனக் கலைகளாகவும், தற்காப்புக் குத்துச் சண்டைகளாகவும், கோல் சண்டைகளாகவும் நாற்றங்கால் பயிராகக் காத்து வருகின்றார். இவை இந்து மதத்துக்கும் தமிழினத்துக்கும் பெருமைச் சொத்துக்கள்.

சித்தர்களின் யோகாசனப் பயிற்சிகள்

பதினெண்சித்தர்களின் விளக்கம்:

பழம்பிறப்புக்கள், இப்பிறப்பு, மறுபிறப்புக்களைத் தெரிந்து கொள்ள உதவுவது ஆசனம்.

ஆசு = குற்றம் = பிறப்பு.

ஆசு + இனம் => பிறப்பின் வகைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

பின்வந்த 48 வகைச் சித்தர்களின் விளக்கம்:

ஆது = உயிர், கடவுள், உலகியல், அண்டப் பெருவெளி, சாதாரண மானுட அறிவிற்கு எட்டாதவை, நிலையானவை.

ஆ + து => ஆது = ஆவி, ஆன்மா, உயிர் மூன்றையும் துடைப்பது, தூய்மைப் படுத்துவது, துப்புரவு செய்வது.

இனம் = இப்பணி பற்றிய அல்லது இக்கலை பற்றிய விளக்க வகைகள் = விளக்க இனங்கள்.

ஆது + இனம் => ஆவி, ஆன்மா, உயிர் மூன்றையும் துடைப்பது, தூய்மைப் படுத்துவது, துப்புரவு செய்வது.

ஆது + இனம் => **ஆதனம்** = மனிதரைத் துப்புரவு படுத்தும், தூய்மைப் படுத்தும் கலைகள்.

யோகாசனம் => **யோகம் + ஆசனம்.**

ஓகாசனம் => **ஓகம் + ஆசனம்.**

யோகம் என்பது பிறப்பால் அமைவது. **ஓகம்** என்பது முயற்சிகளால் அமைத்துக் கொள்வது. யோகாசனம் அனைவரும் செய்யலாம். ஓகாசனம் குருவால்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுக் கற்றுக் கொடுக்கப் படுவது.

குறிப்பு:- காலப்போக்கில் யோகாசனமும், ஓகாசனமும் வேறுபாடு இல்லாமல் போய்விட்டன. இதற்குக் காரணம் தமிழ்மொழி, தமிழினம், தமிழ்நாடு எல்லாம் அந்நியர்க்கு அடிமைப்பட்டுச் சிதைவுண்டு போனதுதான். குருவழி வாரிசுகளுக்கும், விந்துவழி வாரிசுகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணம். உண்மையான தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்கள் ஆட்சியிலோ, தமிழ் வளர்க்கும் பணியிலோ ஈடுபடவில்லை. காலிகளும், கூலிகளும், போலிகளும் ... தமிழ் நாட்டை ஆளுபவர்களாக மிகுந்த அளவு தோன்ற நேரிட்டதால் தமிழுக்கு வேலியிடவோ, வலிமை கூட்டவோ, வளப்படுத்தவோ முயற்சிக்கவேயில்லை.

தமிழ்ச் சொற்களின் வீழ்ச்சியே தமிழினத்தின் வீழ்ச்சி. தமிழ்மொழிதான் கலைகளுக்கும், அறிவியல்களுக்கும், பிற ஞானங்களுக்கும் ஊற்று, பாதுகாவல், கருவூலம், பண்ணை, கோட்டை, அரியாசனம் ... என்று தமிழர்கள் உணராமல் இருப்பதால்தான் இன்று வரை மதத்துறைக் கலைகள், அறிவியல்கள், தத்துவங்கள்,

ஆன்மீகங்கள், மண்ணியல்கள், விண்ணியல்கள் முதலிய அனைத்துமே பிற மொழிகளிலிருந்து வந்ததாகக் கருதும் அறியாமை நிலைகள், புரியாமை நிலைகள், தெரியாமை நிலைகள், அழி நிலைகள், இழி நிலைகள், பழி நிலைகள் செழித்து விட்டன.

சாதாரண உடற்பயிற்சி, கோயில், பூசை முதலியவைகளைக் குறிக்கக் கூடிய சொற்கள் கூட ஆஸனம், பூஜை, கர்ப்பக்கிருஹம், ஸ்வாமிஜி, கும்பாபிஷேகம், உத்ஸவம், ப்ரஸாதம், ப்ரதக்ஷினம், ப்ரதிஷ்டை, க்ஷேத்ராடனம், காயத்ரீ மந்த்ரம், ... என்ற சொற்களால் அன்னியருக்கு உரிமையாக்கப் பட்டுவிட்டன. எனவே, முதலில் தமிழர்கள் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் தெரியாத காரணத்தினால்தான் தமிழனுக்கு இனப் பற்று, மொழிப் பற்று, நாட்டுப் பற்று, இன ஒற்றுமை, இனக் கட்டுப்பாடு முதலியவை இல்லாமல் போய்விட்டன.

குறிப்பு:- கோடைக்கானல் சுற்றுப் பயணத்தின் போது 14-5-84 அன்று காலை 10 மணியளவில் குருதேவர் கூறியவை.

அன்பு

தலைமைப் பணியாளர்

15/6/1984

//உன்மை நகல்//

//இதன் மூல நகல்: சித்தரடியார் திரு சோ.இரவீந்திரன் அவர்களின் கையெழுத்தில் இருந்தது.//

ஓகாசனம் யோகாசனம் வேறுபாடுகள்

“உடலைப் பாதுகாப்பதற்குரிய பயிற்சிகளே யோகாசனம். உயிர், ஆவி, ஆன்மா ஆகிய மூன்றையும் பாதுகாக்கும் பயிற்சி அளிப்பதே ஓகாசனம்.

குருவில்லாமலும் பயிற்சி செய்து கற்றுக் கொள்ளக் கூடியது யோகாசனம். குருவழிதான் பயிற்சி செய்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்பது ஓகாசனம்.

தொடுவர்மம், படுவர்மம் ஆகிய இரண்டுக்கும் உரியது யோகாசனம். மேற்கூறிய இரண்டோடு தொடாவர்மம் என்ற மூன்றாவதற்கும் உரியது ஓகாசனம்.

யோகாசனம் பொருளுலகிற்குரியது. ஓகாசனம் அருளுலகிற்குரியது.

யோகாசனத்திற்கு மந்திரங்கள் தேவையில்லை. ஓகாசனத்திற்கு எண்ணற்ற வகையான மந்தர, மந்திர, தந்தர, தந்திர, எந்தர, எந்திர ... அருள்மொழிகள் நிறைய உண்டு.

யோகாசனத்திற்கு ஆயுதப் பயிற்சிகள் கிடையாது. ஓகாசனத்திற்கு ஆறடி (6), எட்டடி (8), பத்தடி (10) பிறம்புக் கொம்புகள்; மூன்று நடு விரல்களின் பருமனுள்ள மூங்கில் கோல்; மான் கொம்பு, ஆட்டுக்கிடாய் கொம்பு, எருமைக் கொம்பு, நீண்ட வாள், வலைந்த வாள், எறி கத்தி, குத்தும் வாங்கி, வேல் கம்பு, ஈட்டி, சூலம், பட்டறுவாள், திருகுக் (ஆக்கு) கம்பி, சுருள் கத்தி, மட்டக் கம்பு அல்லது இரட்டைக் கத்தி, சங்கிலி (ஏழு பாகம், நாலு பாகம், இரண்டு பாகம்), வில், அம்பு, வளைதடி.... முதலிய பல வகையான ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகள் உண்டு,

உண்டு, உண்டு. ஆனால், ஓகாசனக் கலை பயின்றவர்கள் உயிர் போகும் நிலை ஏற்படாமல் பிறரைத் தாக்க மாட்டார்கள்; அல்லது குருவானை கிடைக்காமல் ஆயுதமெடுத்து போரிட மாட்டார்கள்.

யோகாசனத்தால் இப்பிறவிக்குரிய தோற்ற, ஏற்ற, இறக்க முடிவுகளைக் கூடத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆனால், ஓகாசனத்தால் முற்பிறப்பு, இப்பிறப்பு, மறுபிறப்பு முதலியவற்றினைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன் உருவ, அருவ, அருவுருவச் சித்திகளையும் பெறலாம். அனைத்து விதமான சித்து விளையாடல்களைச் செய்வதற்குரிய ஆற்றல்களையும் பெறலாம்.

ஓகாசனத்தால் கருவறை மூலவர்களுடனும், விண்ணவர்களுடனும் தொடர்பு கொள்ளலாம். இதனால்தான், யோகாசனத்துக்கு உணவுக் கட்டுப்பாடு கூட இல்லை என்ற நிலையில் ஓகாசனத்திற்கு உணவு, மருந்து, விருந்து, மோகம், போகம், முதலிய அனைத்துக்கும் குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாடுகளும், விதிமுறைகளும் இருக்கின்றன. எனவேதான், ஓகாசனம் பயில்பவர் ஞானியாக, தவசியாக, வேள்வி வல்லானாக படிப்படியாக நிறை மாற்றங்கள் பெற்று இறவாமையும், பிறவாமையும் பெறுகின்றனர்.

யோகாசனம் எந்த இடத்திலும் செய்யப் படலாம். ஓகாசனம் அருள் ஊற்றெடுக்கும் நிலையங்களின் தொடர்புள்ள இடங்களில்தான் செய்யப்படல் வேண்டும்...”

//உண்மை நகல்//

//குருதேவர் அறிக்கை 12லிருந்து எடுக்கப் பட்ட “பயிற்சிப் பள்ளித் துவக்க விழா” என்ற கட்டுரையிலிருந்து//

[ஓகாசனம்-யோகாசனம் வேறுபாடுகள் தொடர்ச்சி]

... நம்மவர்கள் அனைவருமே ஓகாசன, யோகாசனப் பயிற்சி ஆசிரியர்களாக செயல்பட தகுதி பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். முதலில் இதுவரை ஓகாசன, யோகாசனப் பயிற்சி பற்றி வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்களை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பு:-

(a) யோகாசனம் குறிப்பிட்ட வயதினர்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால், ஓகாசனம் எல்லா வயதினரும் செய்யலாம்.

(b) யோகாசனம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் செய்தல் வேண்டும். ஆனால், ஓகாசனம் எந்த நேரத்திலும் செய்ய முடியும்.

(c) யோகாசனம் ஏதும் சாப்பிடாமல் காலியான வயிற்றில்தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால், ஓகாசனம் 3 கையளவு நீரில்; அரை நெல்லிக்கனி அளவு மஞ்சள் தூளைக் கரைத்துக் குடிக்கலாம். அல்லது நீராகாரமும் 1 கையளவு சிறிய வெங்காயம் சேர்த்தும் இப்படி சாப்பிட்டு விட்டே ஓகாசனம் செய்ய வேண்டும்.

(d) யோகாசனம் உடல் வலிவை மட்டும் தரும். ஓகாசனம் உடல், உயிர், ஆவி, ஆன்மா ஆக நான்கையும் வலுப்படுத்தும்.

(e) யோகாசனப் பயிற்சிக்கு வேறு எந்த விதமான கருவியும் தேவையில்லை. ஆனால், ஓகாசனத்திற்கு கையால் பிடிக்கக் கூடிய பருமன் உள்ள பிறம்பு 8 சாண், 16 சாண் அளவு உள்ளவை தேவை. இதோடு ஆட்டுக்கிடாய் கொம்பு, மான் கொம்பு, குத்து வாள், வீச்சு வாள், ஈட்டி, வேல், திரிகூலம், கண்ட கோடாலி, அரிவாள் முதலிய பல ஆயுதங்கள் தேவை.

(f) யோகாசனப் பயிற்சி பசி தரும். ஓகாசனப் பயிற்சி பசியிலாப் பெருநிலை தரும்.

(g) யோகாசனம் இல்லறத்தாருக்கு உரியது அல்ல. ஓகாசனம் இல்லறத்தாருக்கு உரியது.

(h) யோகாசனக் கலைஞன் பிறரைத் தாக்கத் தயங்க மாட்டான். ஓகாசனக் கலைஞன் தன்னைக் காத்திடத் தற்காப்புப் போர் செய்வான்.

(i) யோகாசனக் கலைஞன் பொருள்முதல் வாதியாகவே இருப்பான். ஓகாசனக் கலைஞன் ஓர் அருளாளனாக, தத்துவ வாதியாகவே இருப்பான். (A Philosopher or an Ideologist.)

(j) யோகாசனக் கலையைப் புத்தகத்தைப் பார்த்தே கற்றுக் கொள்ளலாம்; அல்லது ஆரம்ப நிலையை மட்டும் குருதேவரிடம் பயிற்சி பெறலாம்; மற்ற நேரங்களில் தாமே பயிற்சி செய்து கொள்ளலாம். ஓகாசனக் கலையை ஒரு குறிப்பிட்ட பக்குவம் வரையில் குருவிடம் நேரடியாக மட்டுமே கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

குறிப்பு:- குருவால் இட்டும் தொட்டும் சுட்டியும் விளக்கியே ஓகாசனக் கலைஞனை உருவாக்க முடியும்.

... ..

இது போன்ற கருத்துக்களையாவது பிறருக்கு வழங்க வேண்டும்.

//உண்மை நகல்//

**//5-1-1985 அன்று தலைமைப் பீடத்திலிருந்து குருதேவர்
எழுதிய கடிதத்திலிருந்து ஒரு பகுதி.//**

உடற் பயிற்சியே ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் வளர்ச்சி

அன்புச் சேவுக!

1) உலகில் தோன்றிய அனைத்து மகான்களும், ஞானிகளும், தேவகுமாரர்களும், தேவதூதர்களும், புத்தர்களும், தீர்த்தங்கரர்களும், ஆச்சாரியர்களும், திருத்தோன்றல்களும் உடற்பயிற்சிக்கு முதன்மை கொடுத்திருக்கிறார்கள். உடல் நல்ல கட்டுக்கோப்பும்; நளின மெலின்புண்பும்; எளிதில் சோர்வுருச் சுறுசுறுப்பும்; பசி, தாகம், உறக்கம் தாங்கும் பேராண்மையும், ... பெற்றிட்டால்தான் தவம், வேள்வி, பூசை, மோனம், ஓகம், போகம், மோகம், யோகம் முதலிய அனைத்திலும் வலிமைமிகு வளவளர்ச்சி பெறலாம். இதற்காகத்தான், பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் ஓகாசனம், யோகாசனம், சேவலோன் போர்க்கலைகள், கொம்பு மடு கோல், தாந்தரீகப் பயிற்சிப் படிகள், மாந்தரீகப் பயிற்சிப் படிகள், ஏந்தரீகப் பயிற்சிப் படிகள், ... முதலியவற்றை அவரவர் அக்கரை, ஆர்வம், முயற்சி, பயிற்சித் தேர்ச்சி ... முதலியவற்றிற்கு ஏற்பவே கற்றுத் தரும் மரபு கையாளப் படுகிறது. அப்படியல்லாமல், அனைவருக்கும் அனைத்தையும் கற்றுக் கொடுப்பதால்; இந்த அரிய, பெரிய, சீரிய, நேரிய கலைகளுக்கூரிய பெரிய பயன்களும், உரிய மரியாதைகளும் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

2) நண்ப! இன்றைய நாட்டு நடப்பில் உடற்பயிற்சிக் கலைகளுக்கு ஊசிமுனை அளவு கூடச் செல்வாக்கில்லை. எங்கோ சிலர் பாரம்பரியமாகவும், ஆசையாகவும் உடற்பயிற்சிக் கலைகளைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதுவும் மேலாட்டு மோகத்தால் 'கராத்தே', 'குங்பூ' என்ற பெயரால் இன்றைய பள்ளி மாணவர்களில் சிலரும், வசதி வாய்ப்புள்ள இளைஞர்கள் சிலரும், ... உடற்பயிற்சிக் கலையைப் பயிலுகிறார்கள். இவர்களால் இக்கலைகளோ! அல்லது இக்கலைகளால்

இவர்களோ! வளர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலையில், எங்கோ சில கிராமப்புற இளைஞர்கள் சமுதாயப் போராட்டங்களுக்காக அடிதடி நிகழ்த்துமளவிற்கு மட்டுமே உடற்பயிற்சிகளை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளார்கள். இவை பொதுவான பயன் நல்க வில்லை.

3) இனிய நண்ப! உலகியலை மறந்தும், துறந்தும் ஆன்மீகச் சிந்தனைகளிலும், தெய்வீக உணர்வுகளிலும், குருவழிப் பயிற்சிகளிலும், கருவழி உணரப் பெற்ற முயற்சிகளிலும், வாழ்ந்திடும் அருளுலகத்தார்தான் இந்த உடற்பயிற்சிகளுக்கு எல்லையில்லாத முதன்மையும், சிறப்பும் நல்குகிறார்கள். குருபாரம்பரியத்தில்;

- ◆ உடலுறுப்புக்களையே ஆயுதங்களாக்கிச் செய்யும் பயிற்சிகள்,
- ◆ ஆயுதங்களை உடலுறுப்புக்களோடு இணைத்து செயல்படப் பழக்கும் பயிற்சிகள்,
- ◆ சுடரொளிப் பயிற்சிகள்,
- ◆ இசையொலிப் பயிற்சிகள்,
- ◆ நீர் விளையாட்டுப் பயிற்சிகள்,
- ◆ ஓகாசனப் பயிற்சிகள்,
- ◆ யோகாசனப் பயிற்சிகள்,
- ◆ தோற்றமாற்றப் பயிற்சிகள்,
- ◆ கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் பயிற்சிகள்,
- ◆ அங்கங்களைக் கழட்டிப் பூட்டும் பயிற்சிகள்,
- ◆ ஏந்தரீக, தாந்தரீகப் பயிற்சிகள்,
- ◆ குதிரையேற்ற, யானையேற்றப் பயிற்சிகள்,

.... என்று பல வகையான உடற்பயிற்சிகள் குறிக்கப் படுகின்றன. இவை தொடர்பாகக் குருபாரம்பரியத்தில் உள்ள வாசகங்களில் சில இங்கு குறிக்கிறோம்.

“பத்துக்களால் பறக்கலாம்”,

“பதினூறல் ஆவி பிரிக்கலாம் சேர்க்கலாம்”,

“ஆளுயரக் கோலால் ஆருயிர் பிரிக்கலாம் சேர்க்கலாம்”,

“ஈராளுயரக் கோலால் ஆன்மா பிரிக்கலாம், சேர்க்கலாம்”,

“வேலும் குலமும் ஒச்சி வீசிப் பழகினால் ஆவி, ஆருயிர், ஆன்மா ஒன்று சேர்க்கலாம்”,

“சேவலோன் போர்க்கலைகளால் சாகாக் கலையில் தேறலாம்”,

“சிவனின் ஓகாசன யோகாசனக் கலைகளால் போகாப் புனலாகிடலாம்”,

“வேய்குழலாள் பயிற்சிதரு ஏந்தரீக மாந்தரீகப் பயிற்சிகளால் வேகாத் தழையாகலாம்”,

“கால்சாமப் பயிற்சியால் காலமெல்லாம் எலிச் சுறுசுறுப்பும், புலிப் பாய்ச்சலும், யானையின் வலிமையும் பெற்றிடலாம்”

.. ... இப்படிப்பட்ட வாசகங்களை நினைவு கூர நேரிட்டதாலேயே எமக்கு அஞ்சல் வரையும் எண்ணம் பிறந்தது.

4) இன்றைய நாட்டு நடப்பில் நோயாளிகள், பேயாளிகள், சோம்பேறிகள், நலிவாளிகள், தளர்வாளிகள் ... மிகுதியாகி வருகிறார்கள். இளைஞர்களுக்கு இடையில் சுறுசுறுப்பு, உழைக்கும் ஆர்வம், தன்னம்பிக்கை, மன வலிமை (தைரியம்), புதுமை நாட்டம், துய்ப்புத் தாகம், தோய்வு மோகம், ஆய்வு வேகம், கடலலை போன்ற தொடர் முயற்சி... .. முதலிய பண்புகள் தேங்கி மங்கிக் குறைந்துள்ளன. இதனால், பொருளுலக வாழ்வும், அருளுலக வாழ்வும் இடர்ப்பட்டு, இன்னல் மிகுந்துள்ளன. இவற்றைச் சரி செய்யும் மாபெரும் பொறுப்பை நம்மால்தான் ஏற்றுச் செவ்வனே நிறைவேற்ற முடியும்.

இதனை எண்ணியே நமது நிறுவன நிர்வாகக் குழு நேரடியாக இ.ம.இ. பயிற்சி வகுப்புகளை நாடெங்கும் நிகழ்த்திடச் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். அவர்களால் இ.ம.இ. அமைப்பாளர்களும், அ.வி.தி. செயல்வீரர்களும் உரிய உடற்பயிற்சிகளையும், வரலாற்று அறிவினையும், தத்துவ அறிவினையும் பெற்றிடுவார்கள். அப்படித் தயாரிக்கப் படுபவர்கள் ஆங்காங்கே உடற்பயிற்சிப் பள்ளிகள் நிறுவி இளைஞர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

5) “சமய உணர்ச்சியும் முயற்சியும் தரும் பயிற்சிகள் குறுகிய வெறியுணர்வுக்கு உரியவையாகும்; சமுதாய உணர்ச்சியும் முயற்சியும் தரும் பயிற்சிகளே பரந்த நெறியுணர்வைத் தரும்” - என்று

சீர்திருத்த வாதிகள், பகுத்தறிவு வாதிகள், நாத்திக வாதிகள், அரசியல் வாதிகள் ... பேசித் திரிகிறார்கள். இது ஓவியனை அழைத்து அறுவை மருத்துவம் செய்ய ஆணையிடுவதைப் போன்றதாகும். சமய அறிவோ, அநுபவமோ இல்லாத மேற்புல் மேயும் நிலையினர் சமயத்தைப் பழிப்பது வேடிக்கையே. இவற்றையெல்லாம் முறியடித்தேயாக வேண்டுமென்றால்; சித்தர்நெறி உடற்பயிற்சி மன்றங்கள் நாடெங்கும் துவக்கப் பட்டாக வேண்டும். தமிழர்களால் தமிழ்மொழியில் உடற்பயிற்சிக் கலைகள் கற்பிக்கப்படும் நிலை வளர்க்கப் பட்டேயாக வேண்டும். அந்த நிலைதான் தமிழ்மொழி, தமிழினம், தமிழ்நாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழர் நாகரிகம், தமிழர் சமுதாயம், ... என்ற உணர்வுகளைப் பசுமையோடு செழித்து வளரச் செய்து, கொழுத்த பயன்களை அறுவடை செய்து தரும்.

6) அரிய நண்ப! நாட்டு நடப்பினால் பல மொழியினரின் கலப்பும், ஆதிக்கமும் அதிகமாகி விட்டதால்; 'தமிழாசிரியர்களுக்கு என்ன தெரியும்?', 'தமிழ் படித்தால் என்ன பயன்?', 'தமிழ்மொழியில் என்ன இருக்கிறது?', 'தமிழ் மட்டும் தெரிந்தவர் அறிவாளிகளாக இருக்க முடியாது! அன்னிய மொழி வழிக் கற்பவைதான் அறிவுடையவை! பயனுடையவை!' ... என்ற கருத்துக்கள் மேலோங்கி வருகின்றன. இந்தக் கேவலமிகு அவல நிலைகளை அரசியல் வாதிகளோ! சமுதாயச் சீர்திருத்த வாதிகளோ! நாத்திக - மொழி வெறியர்களோ! தடுத்து நிறுத்த முடியாது; மாற்றுப் பரிகாரம் செய்ய முடியாது.

அதாவது முழுக்க முழுக்க மதவாதிகளான சிந்தனையாளர்களாலும், செயல்வீரர்களாலும்தான் மேற்படி கேவலமிகு அவலநிலைகளைத் தடுத்து, நிறுத்தி, அகற்றி, மாற்றிட முடியும். மத உணர்வு வேறு! சமுதாய உணர்வு வேறு! அரசியல் உணர்வு வேறு! என்று பிதற்றும் பகுத்தறிவு வாதிகளையும், நாத்திக வாதிகளையும் திருத்துவது அரிது. எனவே, அந்த வீணான முயற்சியில் ஈடுபட்டு நமது கருத்தையும், காலத்தையும், முயற்சியையும் வீணாக்க வேண்டாம்.

நாம் வளர்க்கப் போகும் உடற்பயிற்சிக் கலைகளால் ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் மூன்றும் இணைவது போல் நம் நாட்டின்

அரசியல் உணர்வும், சமுதாய உணர்வும், சமய உணர்வும் இணைக்கப் பட்டும்! இணைக்கப் பட்டும்! இணைக்கப் பட்டும்! அப்பொழுதுதான் “எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்” என்ற கருத்து முழக்கம் செயல் வடிவில் வெற்றி பெறும்! வெற்றி பெறும்! வெற்றி பெறும்!

எனவே, நோயுற்றவர்கள் நோயற்ற நிலை பெறவும், நோயற்றவர்கள் மிகச் சிறந்த ஆன்மீக வலிமையும், அருள் வளமும் பெற்றிடவும் நமது உடற்பயிற்சிக் கலைகள் உதவட்டும்! உதவட்டும்! உதவட்டும்! தமிழ் வழியாகவே அனைத்துக் கலைகளையும் கற்கலாம் என்ற நம்பிக்கை தன்னம்பிக்கையாக நம்மவர்களிடம் மலரட்டும்! மலரட்டும்! மலரட்டும்!

இனிமேலாவது தமிழுணர்வும், தமிழறிவும் உடையவர்கள்தான் ஆசிரியர்களாக முடியுமென்ற நிலையும், ஆசிரியர்களெல்லாம் நல்ல தமிழுணர்வும், தமிழறிவும் உடையவர்களாகின்ற நிலையும் வளரட்டும்! வளரட்டும்! வளரட்டும்! அந்நிலையால் உருவாகும் இனப் பற்றும், இன ஒற்றுமையும், நாட்டுப் பற்றும், மொழிப் பற்றும்தான் தமிழினத்துக்கு ஆட்சிமீட்சி தேடித் தரும். எனவே, சமய உணர்வுதான் தமிழ் மொழியையும், தமிழ் இனத்தையும், தமிழ் நாட்டையும் காப்பாற்ற முடியும்! காப்பாற்ற முடியும்! காப்பாற்ற முடியும்! ... என்ற பேருண்மை அனைவருக்கும் புரியும் வண்ணம் நமது உடற்பயிற்சி நிலையங்கள் வளரட்டும்.

அன்பு

**சுவலய குருபீடம் இந்துமதத் தந்தை, அருளாட்சி நாயகம்,
குருமகாசன்னிதானம்,
ஞாலகுரு சித்தர் கருவூரர்
30/7/86**

//உண்மை நகல்//

//இதன் மூலநகல்: கையெழுத்துப் பிறதியாகக் கிடைத்தது.//

ஓகாசன-யோகாசன நிலைகள்

“விண்ணும் மண்ணும் இணையும் ஓகாசன யோகாசன நிலை”

நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்.

1. ஓகாசனம் என்பது ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்றையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து உணர, தெரிய, கருப்பொருளாக அறிய, புரிய தொடர்பு படுத்திக் கொள்ள உதவுகின்ற அருளுலகக் கலை. இது முழுக்க முழுக்க அருளுறு வாசகங்களையும்; குரு வழியாக இட்டும் தொட்டும் சுட்டியும் வளர்க்கப் பட்டிடும் வாய்ப்பு வசதிகளையும்; மூலிகைகளையும், நவநஞ்சுகளையும் உண்டு உடலைச் சுத்தியும் சித்தியும் செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு வசதிகளையும்; பெற்றுத்தான் படிப்படியாகக் கற்றும், நோற்றும், பயின்றும், உற்று உணர வேண்டிய ஓர் உயரிய, அரிய கலை. இதனை ‘தெய்வீக்க கலை’, ‘கடவுட் கலை’ என்ற இரண்டிலும் அடக்கலாம். அதாவது, இதனைப் பயிலுவதற்கு வழிவகைகள் இந்த இரண்டிலும் காணலாம். இதனைக் கற்றுத் தேர்ந்து விட்டால் ‘பேய்க் கலை’, ‘நோய்க் கலை’, ‘தேய் கலை’, ‘மாய் கலை’, ‘ஓய் கலை’, ‘சாயாநிலைக் கலைகள்’ என்று பல கலைகளையும் ஆட்டிப் படைக்கும் வல்லமை கிடைக்கும்.

2. இந்த ஓகாசனத்தைப் பயிலுகின்ற காலத்து ஓரளவு உணவுக் கட்டுப்பாடு தேவை. சாதாரண உடற்பயிற்சி அல்லது சிறிது நேரம் குறிப்பிட்ட தூரம் ஓடி வந்த பிறகு இப்பயிற்சியைத் துவக்க வேண்டும். இப்பயிற்சி ஏதேனும் ஒரு கருவறையின் சூழ்நிலையில் அல்லது அருகில் தக்க குருவின் துணையோடு செய்தல் வேண்டும். இதற்கு அவரவர் உயரத்திற்கு மேல் ஒரு

சாண் உயரமுள்ள நீண்ட பிறம்புக் கம்புகள் இரண்டு ஆரம்பப் பயிற்சிக்குத் தேவைப்படுகின்றன. பிறகு அவரவர் உயரத்திற்கு மேல் நான்கு சாண் உயரமுள்ள இரண்டு பிறம்புக் கம்புகள் வைத்துப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, மூன்றாவது நிலையாக அவரவர் உயரத்திற்கு மேல் ஆறு சாண் உயரமுள்ள இரண்டு பிறம்புகள் வைத்துப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பு:-

(I) நெடுநேரம் இந்தக் கொம்புகளை (கம்புகளை அல்லது குச்சிகளை) வைத்துப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதால்; இவை மூங்கிலாக இல்லாமல் பிறம்பாக இருந்தால்தான் நல்லது.

(II) மூங்கில் கம்புகளை வைத்தும் இப்பயிற்சிகளைச் செய்து பார்த்து உள்ளனர். அதனுடய விளைவாகக் கை விரல்களின் மென்மையும், உள்ளங்கையின் மென்மையும் குறைந்து இருக்கின்றன. இதனால் கம்பு வீச்சின் நுண்மையும், அரிய கலைத் தன்மையும் பெருமளவில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கலையின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட **தெய்வீகத் தன்மை** கிடைக்காமல்; **வறட்டுத் தனமான, முரட்டுத் தனமான, கொலை வெறியுடைய போர்ப் பண்பே** வளர்ந்திருக்கின்றது. எனவே, பட்டாளம் என்னும் தற்கொலைப் படைக்கு மூங்கில் கம்புகளைப் பயன்படுத்தி இந்த கலைகளைப் போர்க் கலைகளாக (Martial Arts), சேவலோன் கலைகளின் பிரிவுகளாக (Shaolin Arts) கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டு வந்திருக்கின்றன.

பிற்காலச் சோழப் பேரரசின் காலத்தில் அப்பேரரசின் தந்தையான (The Father of the Later Chola Kingdom) தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய பதினேராவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் அதிரடிப் படையினராகத் (கொரில்லாப் படை = கோரிக்கை இல்லாமல் போர் செய்யும் படை) தயாரித்த படையினருக்கு இவற்றைக் கற்றுக் கொடுத்து காடுகளிலும்,

மலைகளிலும், கிராமப் புறங்களிலும் விரிந்து பரந்து தங்கி ஆட்சியின் பாதுகாப்பைக் காக்கும் படைகளாக இருந்து செயல்படச் செய்தார். எனவே இன்றைக்கும் இமயம் முதல் குமரி வரை உள்ள மலைவாழ் மக்களிடமும்; காட்டுவாசிகளிடமும், விந்தியத்திற்கு வடக்கேயும் இந்த கலைகளின் மிச்ச சொச்சங்களும், சுவடுகளும் நிறைய இருக்கின்றன.

(III) சேவலோன் கலைகளின் ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்று பிரிவுக்குரிய கொம்பு விளையாட்டுக்கள்தான், காலப் போக்கில் 'குறிஞ்சி', 'துலுக்கானு', 'பாடலி' என்ற மூன்று பெரும்பிரிவுகளாகத் தனித்து வாழ்கின்றன. இம்மூன்று கலைகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையன என்ற பேருண்மை யாருக்கும் தெரியாது. பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதிகளைத் தவிர வேறு யாராலும் இந்த மூன்று பிரிவுகளையும் ஒன்றிணைக்க முடியாது, முடியாது, முடியாது, முடியவே முடியாது. வடதுருவம் முதல் தென்துருவம் வரை உள்ள கொம்பு விளையாட்டுக்கள் இந்த மூன்று பிரிவுகளே என்ற உண்மை பதினெண்சித்தர்களின் இந்து மதமும், அதன் செயல் வடிவமும் உலகம் முழுவதும் ஆட்சி பெற்றிருந்தன என்ற பேருண்மையை விளக்கிடக் கிடைக்கின்ற சான்றுகளாம்.

3. ஓகாசனக் கலை முழுக்க முழுக்க அருளாளருக்கு உரியது என்பதை அது பிறந்த இந்தியாவில் மங்க விட்ட போதிலும் திபெத்து, சீனா, தாய்லாந்து, சப்பான், கொரியா, வியட்நாம், ஆசத்திரேலியா முதலிய பகுதிகளிலும், மத்திய அமெரிக்காவில் செவ்விந்தியர்களிடையேயும்; மதத்துறையில் பூசை, தவம் (Religious Life) முதலியவைகளில் ஈடுபடுகின்றவர்களின் உடல் கட்டுப்பாட்டுக்கும், மன ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஒரே நேரத்தில் பயன்படக் கூடியது என்று இந்த ஓகாசனக் கலையைத்தான் பயன்படுத்துகின்றார்கள். அதாவது ஆறு அல்லது ஏழடி உயரமுள்ள நீண்ட கொம்புகளை வைத்துக் கொண்டு பதினெண் சித்தர்கள் வகுத்துள்ள சேவலோன் கலைகளுக்கு உட்பட்ட அறுபத்து நான்கு

வீச்சு முறைகளில் (தொண்ணூற்றாயும் உண்டு, நூற்றெட்டும் உண்டு) பல வீச்சு முறைகளை வீசித் தங்களுடைய உடலைத் தயாரித்துக் கொள்கின்றார்கள். இதனை உடற்பயிற்சி என்று கூறுவதில்லை. ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற பெயர்களையும், நிலைகளையும் அவரவர் மொழிகளுக்கேற்பக் கூறுகின்றார்கள்.

சிறப்புக் குறிப்பு:- இம்மண்ணூலகில் அருளாளர்களிலே பதினெண் சித்தர்கள் மட்டும் தான் ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்றைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்கள். பலர் இறப்பிற்குப் பிறகு ஒன்றுமே இல்லை என்று கூறுகின்றார்கள். சிலர் இறப்பிற்குப் பிறகு ‘உயிர்’ என்ற ஒன்று மட்டும் உள்ளதாகக் கூறுகின்றார்கள். இரண்டு மூன்று பேர்கள்தான் இறப்பிற்குப் பிறகு ‘ஆவி’ என்ற ஒன்று உண்டு; ‘ஆன்மா’ என்ற ஒன்று உண்டு எனக் கூறுகின்றார்கள். இக் கருத்துப் பற்றிக் குருபாரம்பரியம் தரும், “ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்று நிலைகளை விளக்குவதே பதினெண் சித்தர்களின் சீவநெறியான சித்தர் நெறியெனும் இந்து மதம்” - என்ற கருத்து வாசகமும்; “பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளே ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்று நிலைகளையும் ஓகாசனக் கலைகளின் மூலம் அறியச் செய்வார்கள்” என்ற கருத்து வாசகமும்; “மண்ணும் விண்ணும் இணைய மானுடம் முயலுவது ஓகாசனத்தாலேயே” என்ற கருத்து வாசகமும் ... விளக்குகின்றன.

4. இங்கு படத்தில் விளக்கப் பட்டிருக்கின்ற ஓகாசன நிலை, யோகாசனத்தையும் ஓகாசனத்தையும் இணைத்து விண்ணையும், மண்ணையும் இணைக்கும் முத்திரை நிலையாகும். இது பற்றிய விளக்கம், உடலுறுப்புகள் புறத் தோற்றத்தில் எங்ஙனம் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை இத்திருவுருவப் படத்தைப் பல காலம் உற்று உற்று நோக்கித்தான் உணர வேண்டும். இவைகள் அனைத்தும் மறைகளாக காக்கப்பட்டு வந்தவை. பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, அருட்கொடை வள்ளல் என்ற

“விண்ணும் மண்ணும் இணையும் ஓகாசன யோகாசன நிலை”

நிலையிலிருந்து இந்த ஓகாசனத் தோற்றங்களை (ஆறு நிலைகளில் மட்டும் புகைப்படங்களாக எடுக்க அனுமதித்தார் குருதேவர். மற்ற நிலைகளை அடியான்களுக்கு நேரடியாக நிகழ்த்திக் காட்டினார் குருதேவர்) வழங்கி யிருக்கின்றார். இத்தோற்றத்தில் உள்ள திரிசூல நிலை, சிவ இலிங்கக் கொடிநிலை, இரு பீடநிலை முதலியவைகளுக்கு உரிய தத்துவ விளக்கங்கள் அடியான், அடியாள், அடியார் என்ற தகுதிகளைப் பெற்றவர்கள் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளுவதற்கு உரியன. எனவே அவை பற்றி ஈண்டு விளக்கமாக எழுத இயலாது.

5. யோகாசானம் என்பது உடலுறுப்புகளை மடித்தும், நெளித்தும், சுருக்கியும், நீட்டியும், உயரத் தூக்கியும், அங்கங்களைப் பிரித்தும் இணைத்தும் தரப்படுகின்ற பயிற்சியேயாகும். அந்த உடற்பயிற்சியின் களைப்பினாலும், உடல்தளர்ச்சியினாலும், உணர்வு அயர்ச்சியினாலும் எற்படக் கூடிய மென்மையான உறக்கநிலை அல்லது மயக்கநிலை அல்லது தூக்கநிலைதான் யோகநிலை என்று பெரும்பாலும் கருதப்படுகின்றது. உடல் துருதுருப்பும், உணர்வு சுறுசுறுப்பும் ஓரளவு அடங்கினால்தான் பத்தினிலையில் அமரமுடியும். எனவே அந்த நிலையே 'யோகாசனநிலை', 'யோகநிலை', 'தவநிலை'... என்று விளம்பரப்படுத்தப் பட்டு விட்டது. ஆனால், இந்த யோகாசன நிலை உடற்பயிற்சி நிலையேயாகும். ஏனென்றால், இதனால் அருளைத் தனக்குள் ஊற்றெடுக்கச் செய்யவோ; அல்லது பிறர்க்குள் ஊற்றெடுக்கச் செய்யவோ இயலாது.

ஆனால், இந்தப் படத்தில் காட்டியபடி; ஆறடி உயரமுள்ள பிறம்புக் கொம்புகளால் (ஏழரை முதல் எட்டு அடி உயரம் அல்லது பத்து முதல் பத்தரை அடி வரையுள்ள கொம்புகளால்) ஓகாசனப் பயிற்சிகளைச் செய்து; பிறகு முதல் பீடத்திலிருந்து அமர்ந்த பிறகு, இரண்டாவது பீடத்தில் அமர்ந்து; முறையே முதல் பீடத்தில் இடதுகாலை மேலே வைத்தும்; படத்தில் காட்டியபடி இரண்டாவதாக வலது காலை மேலே வைத்தும்; இரு கைகளையும் இணைத்து விரித்து மண்ணோக்கி காட்டி; இமைமூடி விண்ணோக்கி அருளீட்டி ஓகாசன அருள் வழங்குத் தோற்ற நிலையை பீடத்தில் அமர்ந்து பயிற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இந்தப் பயிற்சியில் மண்ணும் விண்ணும் இணையும் விசம்பளந்த வடிவம் உணரப் படும். விசம்பளந்த வடிவம் => விசம்பு = வானம் (விண்) = விசுவம்; வடிவம் = உருவம் -> ரூபம். இந்தச் சொற்களே சமசுக்கிருத மொழியில் விசம்பு + உருவம் => விசுவரூபம் என்று குறிக்கப் படுகின்றது. சமசுக்கிருத மொழி தோன்றுவதற்கு முன்பே விசம்பளந்த வடிவக் காட்சிகள் தூரன்

உகத்திலும், தீரன் உகத்திலும், கீரன் உகத்திலும் நிறைய நடந்திருக்கின்றன.

6. இந்த ஓகாசன நிலையை, சேவலோன் கலைகளைப் பயிற்சி செய்த பிறகு பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் போது ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்றையும் பற்றி அறியலாம். இதே விளக்கம்தான் அடுத்து வரக் கூடிய ஐந்து ஓகாசனத் தோற்றக் காட்சி நிலைகளுக்கும் உரியதாகும். ஆனால் ஒவ்வொரு காட்சியிலும் அங்கங்களால் காட்டப்படும் ஞான முத்திரை நிலைகள் பற்றிய குறிப்புக்கள் வழங்கப்படும். அவை அருள் வழங்குகின்ற நிலைகள் என்ற காரணத்தினால் தங்களுக்குள் ஏற்கனவே அருள் ஊற்றெடுக்கப்பட்ட சன்னிதானங்களுக்குத்தான் அவை பயன்படும். இருந்த போதிலும் அருளாட்சி நாயகம், இந்து மத ஆச்சாரியார், தமிழின ஆச்சாரியார், ஞானச்சாரியார், குவலய குருபீடம், அரசயோகி, அண்டபேரண்ட ஆதிசத்திகள் சன்னிதானம், இந்துமதத் தந்தை, நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் கருவூரர், பன்னிரண்டாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதியாக நின்று வழங்கும் ஞானக் கல்வித் திட்டமே இது.

“ஞானம் வழங்கு ஆச்சாரிய நிலை” “தென்றிசை அருட் தலைமை நிலை”

நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்.

1. இம்மண்ணுலகிலேயே முதன்முதல் தோன்றிய மிகப் பெரிய நிலப்பகுதியான ‘இளமுறியாக் கண்டம்’ (இளமை மாறாத கண்டம் = முதிர்ச்சியடையாத மண் பரப்பைக் கொண்ட நிலம் = The Loose Soiled Surface) எனப்படும் குமரிக் கண்டமே ஆகும்.

இதனுடைய இடைவெளி தூரம் 7000 கல் (ஏழாயிரம் கல்) தொலைவு இருந்தது என்றும்; இதனுடைய தென்கோடியிலேயே பனி மூடிய இமயமலையும் இருந்தது என்றும்; அங்கிருந்தே வற்றாத தென்கங்கை, தென்யமுனை, தென்பிறம்மபுத்திரா என்று பதினெட்டு (18) பேராறுகள் ஓடின என்றும் செய்திகள் பதினெண்சித்தர்களின் குருபாரம்பரியம், இலக்கிய பாரம்பரியம் முதலிய பல நூல்களில் குறிக்கப் படுகின்றன.

இந்தப் பனிமூடிய தென் இமயமலையிலிருந்து வற்றாத 18 ஆறுகள் ஓடியது போல் இங்கு அமைக்கப்பட்ட பதினெண்சித்தர்

“ஞானம் வழங்கு ஆச்சாரிய நிலை”

பீடத்தின் கீழ் 18 சித்தர்கள் அருளுரை, அறிவுரை, அருளார்ந்த அறிவுரை, அறிவார்ந்த அருளுரை எனும் நான்கையும் வற்றாத தத்துவ ஆறுகளாக ஓட விட்டார்கள். அப்படி, அவர்கள் ஞானம் என்றென்றும் வற்றாத ஆறாக ஓடுவதற்குச் செய்த பதினெண்சித்தர் பீடத்தின் அருள் வழங்கு தோற்ற நிலைதான் 'தென்றிசை அருட் தலைமை நிலை' = 'தட்சிணமூர்த்தி நிலை' என்று உலகத்தவரால் பெயரிடப்பட்டு, அறிவிக்கப்பட்டு, அறியப்பட்டு, உணர்த்தப்பட்டு, உணர முற்பட்டு வருகின்ற நிலை தொடர்ந்து வருகின்றது.

2. எனவேதான் இம்மண்ணிலகில் தோன்றிய எந்த மதத்திலும் இல்லாத ஒரு வழிபாட்டு வடிவம் (A Worshipping Statue), ஞானம் வழங்கு ஆச்சாரிய நிலையில் (தட்சிணமூர்த்தி நிலை) கல்லால மரத்தின் கீழ் செதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, பதினெண்சித்தர்களின் தலைவராகவும், முதல் பீடாதிபதியாகவும் உள்ள 'சீவன்' எனப்படும் 'சிவன்' தனது மாணக்கர்களுக்கு 'ஞானப்பொருளை மோனப்பொருளாக' வழங்குகிற தோற்றத்தைத்தான் ஓவியமாகவும், சிலையாகவும் வடித்து "குரு நிலை, மாணக்க நிலை என்ற இரு நிலையே சமயத் துறைக்குக் கருநிலை" என்று குருபாரம்பரியம் விளக்குகிறது. எனவேதான், சித்தர்களின் சீவநெறி எனப்படும் சிவநெறியான இந்தமதத்தின் எல்லாக் கோயில்களிலும் "ஞானப்பொருளை மோனப்பொருளாக வழங்கும் அருள்நிலைச் சிலை" சிறப்பாக இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இந்தச் சிலை தென்றிசையில் தோன்றிய சமயத் தத்துவங்களின் தலைமை சார்ந்த வழிபாட்டுக்கு உரியது என்று பொருள் குறிக்கும் சமசுக்கிருதச் சொல்தான் தட்சிணமூர்த்தி. [தெற்கு = தட்சிணம்; தலைவன் = மூர்த்தி; **தென்றிசைத் தலைவன்** என்ற சொல்லே தட்சிணமூர்த்தி ஆக ஆக்கப் பட்டு விட்டது.] அதாவது, பிறமண்ணினரான பிரமணர் எனும் வடஆரியர்கள் சூழ்ச்சியாக இந்து மதத்திலுள்ள பொருளாழமிக்க தமிழ்ச் சொற்களையெல்லாம்

பொருள் தர முடியாத சமசுக்கிருத மொழிச் சொற்களாக மாற்றியதன் மூலம்தான் தமிழர்களிடமிருந்து இந்து மதத்தைப் பிரித்துத் தங்களுக்கு உரியதாக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். இங்கு ஒரு சில சொற்களையாவது குறிக்க விரும்புகிறோம்.

அருள் சினையாவதற்காகச் செய்யப்படுவது **அருட்சினே**.

பூவினல் செய்யப்படுவது **பூசை**.

நெய்யினால் வேதிக்கப் பட்டு அதாவது செய்யப்பட்டுப் படைக்கப் படுவது **நெய்வேத்தியம்**.

சாத்து + திறம் => **சாத்திறம்**.

குறிப்பு:- இவை போல் குறிப்பிடத் தக்க சொற்கள் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு “குருதேவர்” அறிக்கையில் ஏற்கனவே வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன.

3. அருள் வழங்கு நிலைகளில் ஞானத்தை வாய் திறந்து சொற்களின் மூலம் வெளிப்படுத்துவதில்லை. பீடத்தில் அமர்ந்து அரை இமை மூடி, விரல் அசைவுகளில், தவநிலையிலிருந்து ஞானத்தைக் கொடையாக வழங்குகின்ற நிலைதான் இந்த அருள் வழங்கு நிலை.

சிறப்புக் குறிப்பு:- குரு, குருமார், குருக்கள், பூசாறி என்ற நான்கு நிலையினர் ஆசிரியராக இருந்து ஞானத்தை வழங்குவதில் பல வகைகளும், பல நிலைகளும் உண்டு. இவையனைத்தும் மறைபொருள்களாகவே காக்கப் படுகின்றன. ஞானஞ்சாரியார், ஞானத்தந்தை, இந்து மதத் தந்தை, இராசிவட்ட நிறைவுடையார், அரசயோகி, அருளாட்சி நாயகம், அருட்கொடை வள்ளல், அண்டபேரண்ட ஆதிசத்திகள் சன்னிதானம் என்ற நிலையில் இன்றைய குருமகா சன்னிதானம் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர் செயல்படுவதால்தான் ஓகாசன நிலைகள் ஆறின உலகிற்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். (இந்த ஆறுநிலைகளை புகைப்படம் எடுத்துள்ளார். சிலையாகச் செதுக்குவதற்கும், ஓவியமாக வரைவதற்கும்

அனுமதி வழங்கியுள்ளார்.) எனவே, இதனுடைய முழுமையான தத்துவ விளக்கத்தை நேரில்தான் குருவழியாக உணர வேண்டும்.

4. ஆடல்வல்லான் சிலை, பிச்சாடனர் சிலை, இந்த ஞானம் வழங்கு ஆச்சாரிய நிலை, அம்மையப்பர் நிலை, திருக்குடும்ப நிலை ... என்று இந்துமதத்தின் முழுமுதற் பரம்பொருளான அல்லது தலைவனான (பதினெண் சித்தர்களின் தலைவனான) சீவன் என்னும் சிவனின் குறிப்பிடத்தக்க சில தோற்ற நிலைகள் உண்டு. இவையே, அருளை அநுபவப் பொருளாகப் பெற விரும்புகின்றவர்களுக்கு எளிதில் பயன்படக் கூடிய அருளுற்றுக்களாகும். அதாவது, மேற்படி சிவனின் அருள் வழங்கு தோற்ற நிலைகளில் எதை வணங்கி வழிபட்டாலும் எளிதில் அருள் சித்தியாகும் என்று குருபாரம்பரியம் கூறுகிறது.

5. ஞானம் வழங்கு ஆச்சாரிய நிலை எனப்படும் இந்த சிலையின் தோற்றம்தான்; “பீடாதிபதியாக இருப்பவர்கள் பொறுப்போடும், பொறுமையோடும், அடக்கத்தோடும், அமைதியோடும், நிதானத்தோடும், சமாதானத்தோடும், பணிவோடும், துணிவோடும் உலகியலில் கலந்து மக்களுக்கு அருளை விருந்தாகவும், மருந்தாகவும் வழங்கிடுமாறு குருவுரை பகர்கின்றது. அதாவது, சித்து விளையாடல்களால் பெரும் கூட்டத்தையும், பெரும் பொருளையும், புகழையும் சேர்த்து தங்களுக்குக் கிடைத்த ஞானச் சுடரிலேயே மாளும் விட்டில் பூச்சியாக வாழ்ந்து சென்றிடாமல்; தத்துவ நாயகமாக, நெடிய, பெரிய உணர்ச்சியினை ஆல்போல் பெற்றிட வேண்டும் பீடாதிபதி என்றும் குருவுரை பகர்கின்றது மேற்படித் தோற்றம் ...”

இந்தக் குருபாரம்பரியச் செய்திக்கு விளக்கமாகப் பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி, நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்; தமது அடியான், அடியாள், அடியார், ஆர்வலர், ஆதரவாளர், விருப்பாளர், ஏந்தாளர் ... முதலியவர்களுக்கு அருள்நிலை

விளக்கம் வழங்கிட வழங்கியுள்ள ஆறு ஓகாசன நிலைத் தோற்றங்களில் இது 2வது ஓகாசன நிலைத் தோற்றமாகும். இதற்குப் பெயர் 'தென்றிசை அருட் தலைமை நிலை'.

“பேரின்பப் பெருநிலை”

நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர் குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்.

“பேரின்பப் பெருநிலை”

“ஆன்மீக ஐக்கிய அண்டபேரண்டச் சத்தி நிலை”

“ஓகாசன மோக போக ஏகத் துய்ப்பு நிலை”

**“அரசயோகமும் அண்டபேரண்ட ஆதிசத்திப் பூசைச் சித்தியும்
வழங்கும் நிலை”**

பதினெட்டு வகைக் காடுகளிலும் பகலிரவாய்ச் செய்யக் கூடியது. இதனை ‘முயற்சியின் முதிர்ச்சிநிலை’, ‘பயிற்சியின் தேர்ச்சிநிலை’ என்று குறிக்கிறார்கள் பதினெண்சித்தர்கள். இப்பெருநிலை பற்றிய விளக்கங்கள் எழுதிக் காட்டியோ, சொற்களால் பேசிக் காட்டியோ முழுமையடைய இயலாது. அதாவது, இப் பெருநிலையை அவரவர் குருவின் துணையால், குருவின் வழியாக, குருவைத் தன்னுள் பெற்றுத்தான் முறையான பயிற்சியால் உணர முடியும். இதற்கு குருவால் இட்டும் தொட்டும் சுட்டியும் அருளப் பெற்றவராக இருப்பவர்தான் முயற்சி செய்தல் வேண்டும்.

குண்டலினியும், ஆரூதாரச் சத்திகளும், ஆன்மீக வெளிப்பாட்டு ஐக்கியமும்; [பெண்கள் இதனைச் செய்வது பெரும்பாலும் இல்லை. பத்தினி, சித்தினி, கிங்கினி, யோகினி எனும் நான்கு வகைப் பெண்டிர் மட்டுமே செய்ய முடியும்]. ககனப் பரவெளிப் பயண அண்டபேரண்டச் சத்தி நிலையும்; ஓகாசனப் பத்தி, சத்தி, சித்தி, முத்தி நிலைகளும்; மோகமும், போகமும் ஊற்றாக்கும் ஏகத் துய்ப்பு நிலையும் ... ஒன்றோடொன்று போரிட்டு அடங்கி ஒடுங்கிடும் பேரின்பப் பெருநிலையே இந்நிலை.

உடம்பின் நடுப்பாகத்தில் மெய்விளக்கை இரு அகங்கையுள்ளும் ஏற்றி; ஞானச்சுடரை முகமனைத்தும் வெளிப்படுத்தி; எத்திறத்தாரும் தோற்ற மாற்றச் சித்தியால் அருள் வழங்கும் நிலையே இந்நிலை. வலக் கால் மேலோங்கி (ஆண்மையை) ஆன்மீகத்தை ஆட்சியாக்குகிறது. குய்யம் விரிந்து மெய்வாய் நூற்றைம்பதாயிரம் [ஒன்றரை லட்சம்] திறந்து துய்ப்பில் மகிழும் ஏகத் துய்ப்பு

நிலையே இது. அரசயோகியால்தான் இந்நிலையில் அமருதல் இயலும். பிறம்மயோகியும் அமரலாம்; ஆனால், அடக்கம், அமைதி, நிறைவு துய்ப்பு ... முதலிய உணர்வுகளை வெளிப்பாடு செய்ய இயலாது.

[ஆதார நூல்கள்: I. குருபாரம்பரியம், II. இலக்கிய பாரம்பரியம், III. அருட் போகச் சாரநூல்கள் பதினெட்டு;

கருநிலை, குருநிலை, தருநிலை, திருநிலை, அருள்நிலை, மருள்நிலை X வாக்கு, வாக்கியம், வாசகம் = (6X3=18) பதினெட்டு.]

“பயிலுதலும் பயிற்றுவித்தலும்”

பயிலுதலும் பயிற்றுவித்தலும்,

ஒதுதலும் ஒதுவித்தலும்,

கற்றலும் கற்பித்தலும்.

நேமம், நியமம், நிடதம், நிட்டை, நீதி எனும் ஐந்தின் செயல் நிலை விளக்கமே இத்தோற்றம். இத்தோற்றத்தில் வலது கையின் ஐந்து விரல்களும் விரித்து வாழ்த்தப்படும். கீழே இடது கையின் ஐந்து விரல்களும் சத்தியைப் பெறுவதற்கு நாபிக் கமலத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். இந்நிலையில் நேமம், நியமம், நிடதம், நிட்டை, நீதி என்பவை ஐந்து விரல்களைப் போல் **பயிலவும் பயிற்றுவிக்கவும்** படும். இத்தோற்றத்தில் ஆண்மை நிலை தேவையென்பதால் வலது கால் மேலேயிருக்கும்; மார்பு, கண்டம் (கழுத்து), முகம் ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் ஞான ஒளி வெளிப்பட்டிடும்.

தேவாதிதேவர்களும், மூவாதிமூவர்களும், முற்றும் கற்றவர்களும், முழுதும் உணர்ந்தவர்களும், முப்பத்து மூவாயிரங் கோடி தேவர்களும், ஆயிரங் கோடி தேவதைகளும், நாற்பத்தெட்டாயிரம் கோடி இருடிகளும், தொண்ணூற்று ஆராயிரம் கோடி கணங்களும், நூற்றெட்டாயிரம் கோடி முனிவர்களும் மாணக்கராயிருந்து அனைத்தையும் ஒதாமல் உணர்வார்கள் என்பதே மரபு. இப்படி இம்மண்ணிலகில் 48 பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகள் தோன்றி அனைவருக்கும் அனைத்தையும் உணர்த்திய பிறகே உருவமாய், அருவமாய், அருவுருவமாய் இருக்கக் கூடிய இம்மண்ணிலகம் முழுமையையும், நிறைவையும் அடைந்திடும்.

இப்படத்தில் இப்போது பன்னிரண்டாவது பதினெண் சித்தர் பீடாதிபதி, குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவுருர் அவர்கள் தமது நாளோலக்கத் திருவோலக்க நிலைகளிலிருந்து நேம, நியம, நிடத, நிட்டை, நீதிகளைப் **பயிலுதலையும்**

“கற்றலும் கற்பித்தலும்”

பயிற்றுவித்தலையும் செய்கிறார். இதே போல் தொழுகை முறையில் (முழங்காலிட்டு) தவக்கோல நிலைகளிலிருந்து; ஆரணம், ஆகமம், மீமாம்சை என்ற மூன்றினையும் சுருதி வழியாக **ஒதுதலும், ஒதுவித்தலும்** செய்தல் மரபு. இதேபோல் ஆன்மீக உலகின் (அ) அருளுலகின் (அ) மதத்துறையின் உயிர்நாடியான சூத்தரம், சூத்திரம், சூத்திரம் என்ற மூன்றினையும் தவக்கோல நிலையிலிருந்து **கற்றலும் கற்பித்தலும்** மரபு.

இந்த ஆறு படங்களும் விளக்குகின்றவைதான் பதினெண் சித்தர்களின் சித்தர் நெறியெனும் சீவநெறியான மெய்யான இந்து

மதத்தின் அடிப்படை ஆதாரங்கள், உயிர் நிலை ஆதாரங்கள், உள்ளீட்டு ஆதாரங்கள், முடிவு நிலை ஆதாரங்கள். இந்த ஆறு படங்களும் (நிலைகளும்) ஓகாசன நிலைக்குரியவை. இவை அருவுருவமாக உள்ள ஆவி ஆன்மா ஆருயிர் என்ற மூன்றுக்கும் தொடர்புடையவை; இம் மூன்றையும் இயக்குபவை; இந்த மூன்றையும் பயிற்சி முயற்சி தேர்ச்சிகளில் ஈடுபடுத்துபவை.

எனவேதான். இந்த ஓகாசனக் கலைகளில் வல்லவர்களால்தான் ஓமம், ஓகம், யாகம், யக்ஞம், வேள்வி எனும் ஐந்தீ வேட்டலில் தேர்ச்சி பெற முடியும் என்ற நியதியும், நீதியும் நிலைத்து நிற்கின்றன. [யோகாசனக் கலைகள் என்பவை உடம்பை மட்டும் பதப்படுத்தக் கூடியவை. அவை போர்க் கலைக்குரிய உடம்பைத் தயாரிக்கும். ஆச்சாரியார்கள் என்பவர்கள் யோகாசனக் கலைகள் மட்டுமே கற்றவர்கள். ஆச்சாறியார்கள் என்பவர்கள் ஓகாசன யோகாசனக் கலைகள் இரண்டையும் கற்றவர்கள்]. அதாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிகளாலும், அவர்களுடைய விந்துவழி வாரிசுகளாலும் மட்டுமே இந்த ஓகாசன யோகாசனக் கலைகளைக் கற்கவும் கற்பிக்கவும், பயிலவும் பயிற்றுவிக்கவும் முடியும்.

இவற்றை, இந்தப் பன்னிரண்டாவது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதிதான் அருட்கொடை வள்ளல் என்பதற்கேற்ப இப்படி வெட்டவெளிச்சமாக, ஓவியக் காட்சியாக (Photo) பொதுமக்களுக்கு விளக்கி உரைக்கின்றார். ஆனால், நமது மக்கள் தெரிந்தும் தெரியாதவர்களாக, அறிந்தும் அறியாதவர்களாக, புரிந்தும் புரியாதவர்களாக, தெளிந்தும் தெளியாதவர்களாக, உணர்ந்தும் உணராதவர்களாக, நம்பியும் நம்பாதவர்களாக வாழ்ந்தே அருட்பயன்களைப் பெறாமல் போய் விடுகிறார்கள்.

இதற்குக் காரணம் அருளுலகில் எத்தனையோ கூலிநிலைகளும், காலிநிலைகளும், போலிநிலைகளும், வேலிநிலைகளும், ஏமாற்றுநிலைகளும் வாழையடி வாழையாகத் தொடர்ந்து நீடித்து வருவதுதான். எனவே,

வையக மாந்தீர்! விண்ணையும் மண்ணையும் இணைக்கும் இந்த இராசிவட்ட நிறைவுடையார் காலத்திலாவது உங்களின் ஆவி, ஆன்மா, ஆருயிர் என்ற மூன்றினையும் இணைத்து பிறவாப் பெருநிலை பெற வாருங்கள்! வாருங்கள்! வாருங்கள்!

“ஒதுதலும் ஒதுவித்தலும்”

நிறையக்ஞர், கருவறை மூலவர்களின் அம்மையப்பர், குருமகா சன்னிதானம், ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரர்.

(தொழுகை முறை விளக்கம்)

தொழுகை முறை மூலம் 1. மண்ணவர் 2. விண்ணவர் 3. வானவர் 4. ஆகாயத்தவர் 5. பிண்டத்தவர் 6. அண்டத்தவர் 7. பேரண்டத்தவர் 8. அண்டபேரண்டத்தவர் எனப்படும் எட்டு நாட்டவரும் பூசைக்கு அழைக்கப்படுவர்.

பதினெண்சித்தர் மரபுப்படி பதினெண்சித்தர்களும், இவர்களின் கருவழி வாரிசுகளும், குருவழி வாரிசுகளும், விந்துவழி வாரிசுகளும், நாற்பத்தெட்டு வகைச் சித்தர்களும் ... இருக்குமிடத்துக்கு அனைவரையும் அழைத்து உருக்கமுடன் பூசை செய்திடுவார்கள். அதாவது குருபாரம்பரியத்தில் “எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள பரம்பொருளின் அணுத்திரள் கூட்டத்தின் ஈட்டத்தால் உருவான அருவங்கள், உருவங்கள், அருவுருவங்கள் நிலைத்தும், அலைபோல் அலைந்தும் அருளுலக இயக்கங்களை நிகழ்த்துகின்றன. இந்த இயக்கங்களின் ஆட்சி நாயகங்களான தாத்தாக்கள், ஆத்தாக்கள், அம்மையப்பன்கள் ... அழைத்துப் பூசை செய்யப்படும் மறைகளும், நாதங்களும், போதங்களும், ஓதங்களும் ... எண்ணற்று வழங்கப்பட்டுள்ள மதமே சித்தர் நெறியான ‘சீவநெறி’ எனப்படும் **இந்துமதம்**” ... என்ற வாசங்கள் மேற்படிக் கருத்தை விளக்குகின்றன.

(முழுமையான கட்டுரை சூலை 2015 இதழில் உள்ளது என்பதால் இங்கு மீண்டும் முழுவதுமாக அச்சிட வில்லை.)

//இந்தக் கட்டுரைத் தொகுப்பு குருதேவர் அறிக்கைகள் 36 முதல் 51 வரை வெளியான தொடர் கட்டுரைகளைச் சேர்த்துத் தொகுக்கப்பட்டது.//

கடவுள்கள் பற்றி சில இந்து வேத வாசகங்கள்

1. கடவுள்களைப் பற்றிய நுட்பமான செய்திகளை திட்டவாட்டமாக 'இந்து வேதம்' தான் வரையறுத்துக் கூறுகிறது.
2. கடவுள்களில் ஆண் நிலை, பெண் நிலை, இரண்டும் கலந்த நிலை என்ற மூன்று வகைகள் கணக்கிடப் பட்டுள்ளன.
3. “முன்னோர்களை வழிபடுவதும், மூத்தோர்களை பணிந்து ஏற்றுப் போற்றி வாழ்வதும் தான் மத வாழ்வு” என்று கூறும் ஒரே வேதம் இந்துமத வேதம்.
4. “ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டுக்குரிய கடவுள் வேற்று நாட்டுக்கு செல்லாது; ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்குரிய கடவுள்கள் வேற்று மொழிகளைத் தெரிந்திருக்க மாட்டார்கள்” என்று கூறும் ஒரே வேதம் இந்து வேதம்.
5. “கடவுள்களுக்கும் நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று, இனப்பற்று உண்டு” என்று கூறும் வேதம் இந்து வேதம்.
6. “எம்மதமும் சம்மதம் என்று கூறுவது செயலுக்கு வராத, கற்பனையான, பொய்யான, மோசமான, ... கருத்து; அதே சமயத்தில் எல்லா மதங்களும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டும்” என்று கூறும் வேதம் இந்து வேதம்.

படையல்:

பூசை செய்பவர்கள் மிக விருப்பமாக உண்ணக் கூடிய உணவு வகைகளை (பலகாரங்களை) படைக்க வேண்டும். அதுவே சிறந்த பயனைத் தரும்.

மனிதர்கள் தவங்களின் விடாமுயற்சியாலும், அரிய பயிற்சியாலும், நேரிய செயல்களாலும் படிப்படியாக உயர்ந்து கடவுள் நிலையை அடையலாம் என்பதே பதினெண் சித்தர்களின் தத்துவம்.

கடவுள் என்றொரு தனிப்பட்ட தலைவன் கிடையாது. அப்படி ஒருவனைக் கற்பனை செய்து கொண்டு அவனுக்குக் காலம் முழுவதும் அடிமையாக வாழ்ந்து நரகத்தினின்று தப்பித்துக் கொள்ள நினைப்பது மடமை.

அதனால் பாவத்துக்கு அஞ்சிக் கெஞ்சியோ! புண்ணியத்துக்கு ஆசைப்பட்டு வேண்டியோ! பூசை, வேள்வி, தவம், ஓகம் முதலியவைகளைச் செய்யத் தேவையில்லை.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டிய 11வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதி சித்தர் காவிரியாற்றங்கரைக் கருவூரூர் அவர்கள் வழங்கும் குருபாரம்பரியம்.

(கி.பி.785 - கி.பி.1040)

அம்மையப்பர்

இவருக்கு அடுத்து 900 ஆண்டுகள் கழித்துப் 12வது பதினெண்சித்தர் பீடாதிபதியாகத் திருத்தோற்றம் எடுத்த ஞானாச்சாரியார் ஞாலகுரு சித்தர் அரசயோகிக் கருவூரூர் அவர்களின் குருவாணைப்படி இந்து வேத இலக்கியங்கள் இதில் வெளியிடப் படுகின்றன. இவை ஞாலகுரு அவர்கள் அமைத்திட்ட கையெழுத்துப் பிறதி நூலகங்களில் எழுத்து மங்கிக் கொண்டிருக்கும் நகல்களின் பிறதிகளாக வழங்கப் படுகின்றன.

Published under the Divine Grace of His Holiness 12th Pathinensiddhar Peedam, Gurudevar, Gnaalaguru Siddhar Arasayogi Karuvooaraar by the Indhu Ilakkiya Kazhagam (இந்து இலக்கியக் கழகம்), Arani, Thiruvallur Dt. Printed by Mr Sivaraman, Kamarajarapuram, East Tambaram. Cell: 09972130609. at Sri Vignesh Printers, Madurai.

www.newsletters.gurudevar.org
Email: indhuism@gmail.com